

Savetodavno pismo 2006-4   30 June 2006

Sprečavanje pranja novca i terorističkog finansiranja

1. SVRHA

Svrha ovog savetodavnog pisma je da obezbedi upute za dodatnu asistenciju bankama i finansijskim institucijama prilikom implementiranja određenih aspekata u sprečavanju pranja novca i borbi protiv finansiranja terorizma (AML/CFT) zahteva Regulative 2004/2 o sprečavanju pranja novca i sličnih kriminalnih prekršaja, kao što je dodato, i dodano pravilo X o sprečavanju pranja novca i terorističkog finansiranja, autorizovano pos sekcijama 20.1(a), 22, 24, 28.1(f), 32, 33 i 46 Regulative br. 1999/21 o Licenciranju Banaka, Nadzoru i Regulativi.

2. PREGLED AML/CFT UPUTSTVA

Centralni Bankarski Autoritet Kosova (CBAK) uvidja da teritorija Kosova može postati meta za pranje novca. Zato, postoji potreba za čuvanjem finansijskog i operativnog integriteta lokalnog i međunarodnog tržišta. Stoga, veliki naglasak je dat regulativnim zahtevima za sprečavanje pranja novca i aktivnostima terorističkog finansiranja.

UPUTSTVA

Sekcija 22 Regulative 1999/21 i dodato Pravilo X govore da banke i finansijske institucije trebaju obavestiti Finansijski Informativni centar (FIC) o bilo kakvom dokazu o pranju novca, i izvestiti prilikom velikih monetarnih transakcija.

Ova uputstva su izdata od CBAK shodno provizijama Regulative i odnose se na sve banke ili finansijske institucije koje su licencirane, ili registrovane sa, CBAK-om.

Namera ovih uputa je da osnuje najbolje prakse shodno međunarodnim standardima a u skladu sa osnovanim pravilima i procedurama, i da osnuje standardne procedure komunikacije između ovih institucija, CBAK-a, i autoritetima kriminalnih istraživanja.

Ova uputstva daju pregled sekcije Prevencije Pranja novca Regulative, i dodatog pravila X o pranju Novca.

Mora biti naglašeno, stoga, da su ovi uputi komplementarni za Regulativu. Oni moraju biti uradjeni kao zamena Regulativi. Odgovornost za pregled zakona i regulativa ostaje u potpunosti individualnim institucijama i njihovom osoblju.

DEFINICIJE

Pranje novca je proces kroz koji kriminalci pokušavaju da prikriju stvarno poreklo i vlasništvo procedura svojih kriminalnih aktivnosti uz krajnji cilj obezbedjenja legitimnog i legalnog pokrića za svoje izvore prihoda i finansije. To je sredstvo kroz koje organizacije ozbiljnog kriminala žive bez očiglednih veza sa kriminalnim svetom.

Kriminalne aktivnosti. Definicija pranja novca poziva za naglašavanjem kriminalnih aktivnosti koje proizilaze iz novca koji treba oprati. Različite zemlje su prihvatile različite metode adresiranja kriminalnih aktivnosti. Neke su zemlje generalizovale i uključile sve kriminalne aktivnosti, dok su druge napravile listu ozbiljnih zločina koji imaju tendenciju da prikupe velike sume novca.

PREVENCIJA PRANJA NOVCA

Medjunarodno prepoznavanje borbe protiv pranja novca na globalnog prilazu je identifikovalo potrebu za kolektivnim sprečavanjem kriminala, preko svih mogućih načina, od legitimizovanja procesa njihovih kriminalnih aktivnosti do prelaska fondova od *pljavih* ka *čistim*.

Iako ima različitih metoda pranja novca koje mogu biti od kupovine luksuznih artikala do kompleksnih međunarodnih mreža prividno legitimnih poslova, zahtev za pranjem procesa kriminalnih aktivnosti je veoma često vitalan za uspeh takvih kriminalnih organizacija.

Povećana integracija međunarodnih finansijskih sistema, zajedno sa slobodnim kretanjem kapitala preko oslobodjenja od barijera, je povećala lakoću gde kriminalni novac može biti opran prenosom istog iz jedne jurisdikcije u drugu komplicirajući process traganja ili audit proces.

FAZE PRANJA NOVCA

Bilo koji metod da se koristi za pranje novca, process se normalno vrši u tri faze. One se mogu desiti kao posebne i odvojene faze iako se mogu desiti simultano, poneki put se čak i preklapaju, u zavisnosti od kriminalne organizacije koja je uključena. Ove tri faze se obično sastoje od brojnih transakcija od strane perača radi pokušaja prikrivanja procesa traganja. Takve transakcije mogu, ipak, upozoriti banku ili finansijsku instituciju na kriminalnu aktivnost preko bilo koje od ove tri faze:

- postavljanje – fizička predaja keš procedura dobijenog od ilegalnih aktivnosti, npr. ubačaj istog na bankarski račun;
- Presvlaka – kreiranje broja kompleksnih presvlaka finansijskih transakcija radi odvajanja istih od njihovog izvora zbog prikrivanja audit tragova obezbedjujući

anonimnost, npr. transferi sa jednog na drugi račun, menjanje valute, menjanje jurisdikcije; i

- Integracija – provizija očitog legitimnog objašnjenja za ilegalno dobijenu imovinu koja se treba vratiti u ekonomski sektor, npr. likvidacija investiranja koja koristi procese za očite legitimne poslove.

Uspešan process presvlačenja uprošćava šemu integracionog procesa postavljanja opranih procedura nazad u ekonomiji na takav način na koji oni ponovo ulaze u finansijski system kao normalni biznis fondovi.

KORIŠĆENJE BANAKA I FINANSIJSKIH INSTITUCIJA

Odredjene ranjive tačke su identifikovane u procesu pranja koje počinioci sa teškoćama izbegavaju i gde se njihove aktivnosti mogu lakše prepoznati:

- Ulazak novca u finansijski sistem;
- Prekogranični protok fondova; i
- Transferi unutar i iz finansijskog sistema.

Zbog ovog razloga je većina zemalja, u velikoj meri, koncentrisala svoje pokušaje u fazi postavljanja. Sprečavajući da finansijski sistem bude korišćen za pranje novca se pokazalo uspešnim čineći process pranja novca težim. Ali to ne, ipak, sprečava činioce da istražuju i koriste druge metode pranja svojih ilegalnih procedura.

Iako se većina regulativa o sprečavanju pranja novca fokusira na fazu postavljanja, naglašeno je da banke i finansijske institucije, kao provajderi širokog spectra usluga, su i dalje ranjive kad se koriste za pranje i fazu integracije. Produžavanje kredita i rapidni prelaz fondova između računa sa različitim imenima i jurisdikcijama može biti korišćen kao deo procesa kreiranja kompleksnih presvlaka transakcija.

Banke i finansijske institucije koje postanu uključene u šemu pranja novca rizikuju najverovatnije sudski progon, gubitak dobre trgovinske reputacije i mogući gubitak operativne licence.

3. UPUTI ZA BANKE I FINANSIJSKE INSTITUCIJE ZA SPREČAVANJE PRANJA NOVCA I FINANSIRANJE TERORISTA

Klijenti sa povećanim rizikom

Sledeća sekcija sadrži objašnjenja i dodatne upute sa terminologiju koja je korišćena u dodatom Pravilu X.

Prilikom povećanja svoje radinosti, banke i finansijske institucije trebaju imati obzira da se ne uključe u nezakonitu diskriminaciju po rasnim bazama, boje lica, religije ili nacionalnog porekla.

KLIJENTI

Klijent je osoba ili entitet koji počinu transakciju sa ili koristi usluge banke ili finansijske institucije, kao i neki vlasnik ili beneficijarni vlasnik ili druga osoba ili entitet u čije ime se transakcija vrši ili su pružene usluge.

BIZNIS ODNOS

Biznis odnos sa bankom ili finansijskom institucijom znači angažovanje u finansijskim uslugama banke ili finansijske institucije više nego za običnu transakciju ili transakcije. Finansijske usluge znači one aktivnosti koje su napomenute u sekciji 1.12 Regulative 2004/2, kao dodatak. Biznis odnos sa bankom ili finansijskom institucijom ne podrazumeva biznis sa bankom ili finansijskom institucijom u nekom drugom kapacitetu, kao što je obezbeđivanje dobara ili usluga banci ili finansijskoj instituciji ili angažovanje drugih usluga od banke ili finansijske institucije.

BIZNIS NE LICEM-U-LICE

Biznis ne licem-u-lice može sadržati:

- a. Biznis odnosi završeni preko interneta ili na neki drugi način kao preko pošte;
- b. Usluge i transakcije preko interneta uključujući trgovinu osiguranjima od strane investitora na malo preko interneta ili druge interaktivne kompjuterske usluge;
- c. korišćenje ATM mašina;
- d. telefonsko bankarstvo;
- e. transmisija instrukcija ili aplikacija preko faksimila ili na slične načine; i
- f. naplate i primanje keš povlačenja ako deo elektronske tačke prodaje transakcije koristeći prepaid ili dopunjujuće ili vrednosne kartice povezane sa računom.

DODATNI UPUTI ZA IDENTIFIKACIJU DOKUMENATA

Za verifikaciju identiteta klijenata koji su osobe, banka ili finansijska institucija treba koristiti pouzdane, nezavisnih izvora dokumente, podatke, ili informacije, kao što su lična karta izdata od vlade ili pasoš. Identifikacija osoba i verifikacija njihovih identiteta treba sadržati puno ime i adresu, datum (i mesto) rođenja.

U procesu dobijanja i verifikacije indentifikacijskih informacija entiteta (kao što su ime korporacije, adresa glavnog biroa, identiteta direktora, dokaz inkorporacije ili dokaz o legalnom statusu, legalnu formu i upravne provizije autoriteta radi provere entiteta) banke i finansijske institucije trebaju koristiti dokumente koji dokazuju:

- a. ime klijenta i legalnu formu, uključujući dokaz o inkorporaciji ili sličan dokaz o osnivanju ili postojanju (kao što je sertifikat o inkorporaciji ili trust instrument);
- b. imena i adrese članova kontrolnog tela klijenta kao što su direktori za kompanije, za trustove članovi trusta, i za limitirano partnerstvo, generalno partnerstvo, i seniorski menadžment Šef izvršne službe;
- c. legalna provizija koja predstavlja moć za ubedjivanje klijenta (kao što je memorandum i članci asocijacije ili trust instrument);
- d. legalna provizija koja autorizuje osobe da rade u ime klijenata (kao što je rezolucija Borda Direktora ili izjava trusta o otvaranju računa i autorizacija za one koji mogu raditi sa tim računom); i
- e. identitet fizičke osobe koji radi u ime klijenta.

POVEĆANA SIGURNOST KLIJENATA ZA KLIJENTE SA VEĆIM RIZIKOM

Relevantni faktori koji određuju da li je klijent sa većim rizikom uključuju ukoliko je osoba:

- a. nerezident, ili ukoliko nacionalnost, trenutno boravište, ili predhodno boravište osobe naglašava veći rizik za pranje novca ili finansiranje terorista;
- b. povezani sa jurisdikcijama koje nemaju potreban standard u sprečavanju pranja novca ili finansiranja terorista;
- c. politički izložena osoba (PEP) ili povezana sa PEP;
- d. individual sa veoma velikom neto vrednošću;
- e. privatni klijent banke;
- f. zaokupljen poslom koji je posebno osetljiv na pranje novca ili finansiranje terorista;
- g. legalna osoba ili grupacija koja poseduje vozila u privatnom vlasništvu;
- h. legalna osoba ili grupacija čija je struktura vlasništva kompleksna bez ikakvog razloga;
- i. kompanija sa predloženim akcionarima ili akcijama u nosionoj formi.

Ova lista nije konačna i drugi faktori mogu biti relevantni.

Kao dodatak pregledu izvora bogatstva i izvora fondova klijenta, povećana sigurnost ka klijentu, između ostalog, može uključiti povećani:

- a. pregled identifikacije klijenta (uključujući beneficijarnog vlasnika i kontrolora);
- b. pregled legitimacije priznanica fondova;
- c. monitoring transakcija; i
- d. profil klijenta.

Politički izložena osoba znači bilo koja osoba kojoj je ili je bilo poverena prominentna javna funkcija u bilo kojoj zemlji¹, kao i članovi porodice te osobe ili oni koji su u bliskoj vezi sa tom osobom.

Procedure za određivanje ko je PEP mogu sadržati:

[¹ In line with FATF Recommendation 6, the BPK may choose whether to retain this requirement only for foreign PEPs, or to apply it also to domestic PEPs.]

- a. traženje relevantnih informacija od potencijalnog klijenta;
- b. oslanjanje ja javno poznate informacije;
- c. pristup komercijalnim elektronskim bazama podataka PEP-a.

Prepoznavanje sumnjivih aktova i Transakcija

Odredjene vrste transakcija trebaju uzbuniti finansijsku instituciju o mogućnosti da klijent čini sumnjive aktivnosti. To mogu biti transakcije koje se ne čine da su ekonomske, zakonite ili komercijalne, ili koje imaju veliku sumu keš protoka i nisu u skladu sa normalnim ili očekivanim transakcijama klijenta. Veoma visoki preokret računa, neskladan sa sumom koja je normalno bila na računu, može indicirati da su fondovi oprani. Specifični primeri bankarskih sumnjivih aktivnosti mogu biti od velike pomoći finansijskim institucijama i trebaju biti uključeni u trening aktivnosti.

Sumnjiv akt ili transakcija će često biti ona koja nije u skladu sa poznatim klijentovim legitimnim biznosom ili ličnim aktivnostima ili sa normalnim biznisom za tu vrstu finansijskog proizvoda. Finansijska institucija treba prikupiti informacije da bi saznala o klijentu i klijentovom poslu radi pomoći istima prilikom spoznaje kada je transakcija neobična.

Pitanja koja finansijska institucija može uzeti u obzir kada određuje da li je akt ili transakcija sumnjiva su:

- da li je veličina transakcije u skladu sa normalnim aktivnostima klijenta?
- Da li transakcija racionalna u kontekstu klijentovog posla ili ličnih aktivnosti?
- Da li je obrazac transakcija urađenih od klijenta promenjen?
- Kada je transakcija međunarodna po prirodi, da li klijent ima neki poseban razlog da radi posao sa drugom zemljom?

Neki indikatori sumnjivih aktova ili transakcija su dati u aneksu.

Akcija AML/CFT Funkcije saglasnosti kada ste obavešteni o potencijalno sumnjivoj transakciji

AML/CFT funkcija saglasnosti treba dopustiti priznanicu izveštaja personela i u isto vreme obezbediti obavezu da se ne uradi ništa što bi moglo prouzrokovati štetu istraživanju, npr. 'upozorenje' shodno sekciji 3.12 Regulative 2004/2.

Nakon primanja početnog izveštaha, unutrašnja AML/CFT funkcija saglasnosti mora uraditi određena istraživanja, između ostalog (ukoliko je moguće):

- a. Poreklo depoziranih sredstava;
- b. Svrha velikih povlačenja sredstava;
- c. Racionalnost velikih depozita;
- d. Čime se bavi ili biznis aktivnost klijenta i beneficionog vlasnika;
- e. Da li je klijent ili beneficioni vlasnik politički izložena osoba;
- f. U slučaju legalnih entiteta: ko kontroliše te entitete.

U zavisnosti od okolnosti, analiza treba sadržati, između ostalog:

- a. Dobijene informacije na pismeni ili oralni način od klijenta ili beneficionog vlasnika;
- b. Poseta mestima biznisa klijenta i beneficionog vlasnika;
- c. Javna konsultacija o pristupačnim izvorima i bazama podataka;
- d. Informacije od drugih pouzdanih individualaca, kada je potrebno.

Dodatni uputi o informacijama porekla az elektronske ili žičane transfere

Elektronski ili žičani transferi znači bilo koja transakcija koja se uradi u ime prve osobe (bilo individualne ili legalne) preko finansijske institucije na elektronski način uz mogućnost da se deo novca omogući beneficijonoj osobi u drugoj finansijskoj instituciji.

Prva osoba je vlasnik računa, ili kada nema račun, osoba (individualna ili legalna) koja postavlja nalog sa finansijskom institucijom radi završetka elektronskog ili žičanog transfera.

Pravila i procedure informacija prve osobe nisu namerene da pokriju a) bilo koji transfer koji se kreće od transakcije uradjene koristeći kreditnu ili debit karticu sve dok broj kreditne ili debit kartice ide zajedno sa svim transferima koji teku iz transakcije; b) transfer i poravnanja između banaka i finansijskih institucija gde su prva osoba i beneficijator banke ili finansijske institucije koje rade i svoje ime.

Kada se kreditne ili debit kartice koriste kao sistem plaćanja radi efekta na transferu, oni su pokriveni od strane Pravila X i njegovih Uputa, i potrebne informacije trebaju biti ubačene u poruci.

Beneficione finansijske institucije trebaju imati procedure identifikovanja i ispitivanja žičanih transfera koji nisu kompletirani u potpunosti sa informacijama o polazniku. Procedura adresiranja takvih slučajeva treba uključivati da banka prvo zatraži informacije o polazniku koje nedostaju od finansijske institucije koja je poslala žičani transfer.

Ukoliko informacija koja nedostaje ne dolazi, zahtevajuća finansijska institucija treba razmotriti dali, u svim slučajevima, nedostatak kompletne informacije o polazniku kreira ili ide u prilog sumnjivosti transfera. Ukoliko se transfer smatra sumnjivim, treba biti prijavljen od strane beneficijone banke ili finansijske institucije u FIC. Kao dodatak, banka ili finansijska institucija mogu odlučiti da ne prihvate transfer.

U pogodnim slučajevima, kao što su dve ili više transakcija koje su nekompletne ili bez informacija o polazniku, beneficijona banka ili finansijska institucija treba uzeti u obzir restrikciju ili prekid poslovnog odnosa sa bankom ili finansijskom institucijom koja se ne slaže sa ovim zahtevom.

Dodatni uputi na Graničnim Korespondentnim bankama i sličnim Odnosima

Korespondentno bankarstvo je objašnjeno kao provizija od jedne banke (korespodenta) za drugu banku (respodenta) kredita, depozita, prikupljanja, usluge kliringa ili plaćanja.

Radi prilaza kontrolama protiv pranja novca i finansiranja terorista potencijalne korespodentne banke, banka treba prikupiti potrebne informacije o potencijanoj respodentnoj banci radi razumevanja njenov biznisa i odredjivanja od javno dostupnih informacija i reputacije institucije, kvalitet nadzora, i da li je objekat istrage ili regulativne akcije zbog pranja novca ili finansiranja terorista. Banka treba uopšte da osnuje ili održi korespodentni odnos sa stranom respodentnom bankom samo ukoliko je zadovoljna da autoritet efektno nadzire respodentnu banku. Opširno, banka ne bi trebalo da osnuje ili održava korespodentni bankarski odnos sa nerezidentnom respodentnom bankom koja je registrovana u jurisdikciji u kojoj banka nema prisustvo i koja nije sjedinjena sa regulativnom finansijskom grupom (npr. bankom maticom).

Informacije koje trebaju biti prikupljene mogu sadržati detalje o menadžmentu nerezidentne banke, glavne poslovne aktivnosti, gde je locirana, njene pokušaje prevencije pranja novca i finansiranja terorista, sistem bankarske regulative i nadzora u zemlji banke korespodenta, i svrha računa.

Banka treba obratiti posebnu pažnju kada održava odnos korespodentne banke sa nerezidentnim bankama uključenim u jurisdikcijama koje nisu u skladu sa međunarodnim standardima za sprečavanje pranja novca i finansiranje terorista. Povećani rizik klijenta će biti potreban u takvom slučaju, uključujući dobijanje detalja beneficionog vlasnika takvih banaka i više informacija o njihovim pravilima i procedurama o sprečavanju pranja novca i finansiranje terorista.

Posebna nega treba biti poduzeta kada respodent banke odobri direktno korišćenje korespodentnog računa od strane trećeg lica radi transakcije biznisa u njihovo ime (npr. plativo-preko računa). Banka treba biti zadovoljna tim što je respodentna banka uradila pregled rizičnosti klijenta za one klijente koji imaju direktan pristup računima korespodenata, i da je respodent u mogućnosti da obezbedi relevantnu identifikaciju klijenta po zahtevu korespodenta.

Banke trebaju dokumentovati AML/CFT odgovornosti svake institucije. Nije potrebno da dve banke uvek trebaju da smanje svoje odgovornosti na pismeni način iako postoji jasno razumevanje koja institucija će uraditi zatražene mere.

Dodatni uputi za Kancelarije strane razmene i Operatore transfera novca

CDD I MONITORING

Iako se zahtevi za identifikacijom i verifikacijom sekcije 3.1(d) Regulative 2004/2 moraju poštovati, aplikacija za dostojne klijente nije potrebna kada se transakcije sa klijentom dešavaju povremeno (npr. nekoliko puta godišnje). U slučajevima kada se transakcije vrše češće, biznis odnos se smatra tekućim, zahtevajući dalje procedure identifikacije klijenta.

ODRŽAVANJE ZAPISA I POVRAĆAJ

Takodje i kada nema tekućeg biznis odnosa, kancelarije strane razmene i Operatori transfera novca trebaju čuvati kopije identifikacionih podataka i transakcione podatke za period od pet godina nakon transakcije.

[INFORMACIJE O POLAZNIKU

Operatori transfera novca koji šalju elektronske ili žičane transfere manje [$\leq$ €1,000] nemaju potrebe da ubace pune informacije o polazniku sa transferom. Oni trebaju ipak, shodno sekciji IV(g) Pravila XVI, biti u poziciji da omoguće pune informacije o polazniku benefitoru i CBAK-u ili FIC unutar tri poslovna dana nakon primanja zahteva.]

IZVEŠTAVANJE O TRANSAKCIJAMA

Kancelarije strane razmene i Operatori Transfera novca trebaju imati u obzir činjenicu da klijenti radije rade transakcije valuta ispod €10,000 linije, da bi izbegli izveštavanje, što kreira sumnju o transakciji. Trebaju takodje imati na umu da višestruke transakcije valuta koje se rade od ili u ime jedne osobe ili entiteta i da je total veći od €10,000 nakon odredjenog perioda kreira ili ime u prilog sumnji o transakcijama.

Aneks Uputima

Indikatori Potencijalnog Pranja novca i Finansiranja Terorista

Indikatori aktivnosti potencijalnog pranja novca i finansiranja terorista napomenuta dole je primarno namerena podizanju obzirnosti u bankarskom osoblju i finansijskim institucijama.

Ovi indikatori nisu namenjeni da budu potpuni i daju primere samo onih baznih načina na koje se novac može oprati ili terorizam može biti finansiran. Ipak, identifikacija bilo kakvih vrsta transakcija naglašanih ovde trazi dodatne brze analize.

GLAVNI INDIKATORI

Transakcije gde struktura naglašava neku ilegalnu svrhu, njihova komercijalna svrha je nejasna ili se čini apsurdnom sa komercijalne tačke gledišta.

Transakcije gde je razlog klijenta za odabirom ove finansijske institucije ili filijale za radjenje ove transakcije nejasan.

Transakcije koje nisu u skladu sa finansijskim znanjem posrednika i iskustva klijenta i naglašenom svrhom biznis odnosa.

Klijenti koji daju lažne ili nepotpune informacije finansijskoj instituciji, ili odbiju zbog nekredibilnog razloga da daju informacije i dokumente koji su zatraženi i rutinski obezbeđeni u vezi sa relevantom poslovnom aktivnošću.

Transakcije sa zemljom ili jurisdikcijom koja se smatra nekooperativnom od strane Financial Action Task Force (FATF), ili poslovni odnosi sa strankama čije je mesto boravka u ovim zemljama.

Izvršavanje višestrukih transakcija keša taman na granici norme za koju je identifikacija klijenta ili izveštaj o transakciji potreban.

Strukturi biznis odnosa klijenta sa finansijskom strukturom nedostaje logična racionalnost (veliki broj računa u istoj instituciji, česti transferi između računa, prekoračenje likvidnosti, prekoračenje u korišćenju keša kada je vrsta posla obično bez-keša itd.).

Transfer velikih suma, ili česti transfer, u ili iz zemalja koje proizvode ilegalne droge ili su poznate po terorističkim aktivnostima.

Klijent pokušava da izbegne pokušaje predstavnika finansijske institucije o ličnom susretu.

Klijent zahteva da poslovni odnos bude zatvoren id a otvori novi odnos na njegovo ime, ili na ime člana porodice, bez ostavljanja traga na papiru.

Klijent je zakonski terećen za kriminalna dela, uključujući korupciju ili nepodobno korišćenje javnih fondova.

Transakcije koje neočekivano rezultiraju nulom na bilansu klijenta.

Aplikacija za biznis od potencijalnog klijenta na udaljenom mestu gde iste usluge mogu biti uradjene bliže kući.

Aplikacija za biznis van dijagrama normalnog biznisa finansijske institucije.

Bilo kakvo traženje informacije ili odlaganje u proviziji informacija radi kompletiranja verifikacije.

Bilo koja predložena transakcija koja uključuje neku nepoznatu stranu.

Neobično velike uvodne narudžbe.

SPECIFIČNI INDIKATORI ZA BANKE I FINANSIJSKE INSTITUCIJE

Transakcije koje uključuju povlačenje sredstava brzo nakon što su bila depozirana u banci (prolaz-kroz račune).

Transakcije koje rezultiraju značajnim, ali neobjašnjivim, aktivnostima na računu koji je ranije uglavnom bio neupotrebljavan.

Razmena velikih suma u malim apoenima banknota(EUR ili stranim) za banknote u velikim apoenima.

Razmena velikih suma novca bez kreditiranja klijentovog računa ili van normalnog skupa biznisa klijenta.

Keširanje čekova velikih suma, uključujući putničke čekove van normalnog skupa biznisa klijenta.

Kupovina ili prodaja velikih količina dragocenog metala van normalnog skupa biznisa klijenta.

Kupovina bankarskih menica za velike sume van normalnog skupa biznisa klijenta.

Instrukcije za transfer van od strane slučajnih klijenata, brz valjanog legitimnog razloga.

Sticanje instrumenata nosioca od strane fizičke isporuke.

Česti depoziti ili povlačenja velikih novčanih svota koje ne mogu biti objašnjenje od biznisa klijenta.

Korišćenje kreditnih zdanja, što je normalno u međunarodnoj trgovini, je u neskladu sa znanim aktivnostima klijenta.

Računi preko kojih je veliki broj transakcija rutiran, iako takvi računi nisu normalno korišćeni, ili korišćeni samo u limitiranom opsegu.

Provizija sigurnosti (jemstva, garancije) od trećih strana nepoznatih finansijskoj instituciji, koja nemaju jasno sredstvo sa klijentom i koja nemaju kredibilan ili valjani razlog da obezbeđuju takve garancije.

Prihvatanje fondova transferisanih od drugih finansijskih institucija kada ime ili broj računa beneficijara ili remitera nije dat.

Transferi velikih suma novca uz instrukcije da se suma isplati beneficijaru u kešu.

Veliki broj različitih individualaca ubacuju depozite novca na jedan račun.

Neočekivana otplata zakasnelog kredita bez ikakvog kredibilnog objašnjenja.

Povlačenje fondova ubrzo nakon što su isti bili kreditirani na računu (prolaz-kroz račun).

Kredit bez pokrića (kredit na kredit) za koje nema jasne legalne svrhe.

Klijent zatraži priznanice za povlačenje novca ili predavanje obveznica koje se ustvari nije dogodilo, praćeno momentalnim depozitom takvih sredstava u istoj banci.

Klijent traži da se platni nalozi završe sa netačnim detaljima remitera.

Klijent zatraži da obredjena isplata bude rutirana kroz nostro račune finansijskog posrednika ili različite račune umesto svog računa.

Zahtev klijenta da primi ili zapiše na računu kolateralni kredit koji nije u saglasnosti sa komercijalnom realnosti, ili pokloni neaktivne kredite za koje je zapisan idejni kolateral na računima.

Klijent ima nekoliko računa u različitim filijalama iste banke koji ne mogu biti objašnjeni od strane biznisa klijenta.

Klijent uradi veliki depozit novcaza kompaniju koja obično ne radi sa kešom.

Česte neobične transakcije između klijentovog ličnog i poslovnog računa

Predstavljanje biznisa od strane agenta/posrednika u neregulisanoj ili slabo regulisanoj jurisdikciji ili gde je kriminalna aktivnost dominantna.

SPECIFIČNI INDIKATORI ZA DILERE OBVEZNICA

Biznis odnosi koji su bili neaktivni odjednom doživljavaju velike investicije koje nisu u skladu sa normalnom investicionom praktikom klijenata ili njihovih finansijskih mogućnosti.

Klijenti žele da kupe obveznice, gde transakcija nije u skladu sa normalnom investicionom praktikom klijenata ili njihovih finansijskih mogućnosti.

Klijent koristi obveznicu ili firmu brokera kao mesto gde drži fondove koji se ne koriste u trgovini obveznicama za duži period vremena i takva aktivnost nije u skladu sa normalnom investicionom praktikom klijenata ili njihovih finansijskih mogućnosti.

Klijent uradi velika ili neobična poravnanja obveznica u kešu.

Transfer fondova ili obveznica između računa koji nisu povezani sa klijentom.